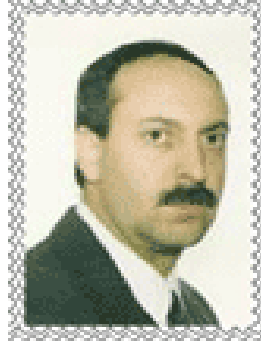

نوروز برای بیش از ۳۰۰ میلیون نفر در جهان

سراج الدین ادیب دنمارک

تاریخ ارسال به «اصالت»:

Friday 19 March 2010 16:43:38

سلام بر شما فرهنگیان که این نامه را به مطالعه گرفته اید و درد دل ما غربت نشسته و احساس ما را نسبت دوری از وطن میدانید. سلام بر نو روز ، سلام بر بهار ، سلام به باران ، سلام به گل (ارغوان ،لاله و نرگس وطن)، سلام بر بانوی بهار که با دامان سبز خود سوار براریکه زمان در راه است، سلام برشما عزیزانی که پنجره دل تان را برای بهار باز کرده اید. بهار سبز در راه است زیرا سبز بودن راز های آفرینش است، رنگ سبز رنگ آرامش خاطر است، بناً با دگرگون شدن طبیعت، دگرگونی انسان در زمینه تحول و تفکر از خشونت به عطوفت آغاز می گردد، صفا و صمیمیت و محبت به دل راه می یابد و با پاکی و سلامتی همگام میگردد، در چنین روز است که ابرهای کدورت از آسمان زندگی ما زوده میشود، و خورشید محبت اجازه درخشیدن و گرمی می یابد.

اینک سال ۱۳۸۸ خورشیدی (هجری شمسی)، منازل، شهر ها و کشور ها را برای همیشه ترک می گوید و به عوض سال ۱۳۸۹ خورشیدی، مثل هوای پاک و گوارا به اطراف مان فرود می آید، امید وارم این فصل نوی باشد در کار وزندگانی مان، بگذار فصل نو گمشده های ما را پیدا، و پیداهای ما را فراوان کند، به بیماران شفا و به تنهاییان دوست ، به شاعران الهام، به فرهنگیان روشنگری، به دولتمردان خرد، به کشاورزان حاصل پرریار و به کارگران مزد بیشمار و به انسانهای جهان صلح و امنیت و برای هموطنان مصیبت دیده مان تسکین درد و الم باشد.

سال ۱۳۸۹ خورشیدی یکی از افتخاراتش در این است که مجمع عمومی سازمان ملل متحد که مقر آن در نیویارک قرار دارد به روز سه شنبه تاریخی ۴ حوت ۱۳۸۸ خورشیدی مطابق ۲۳ فروری ۲۰۱۰ میلادی در هفتادویکمین نشست خویش در چوکات ماده ۴۹ تحت عنوان « فرهنگ صلح » نوروز را تصویب و آنرا در ۵ بند اجرایی* و ۱۷ بند مقدماتی در جهان رسمیت داد. اگر چه نوروز در فهرست میراث فرهنگی معنوی بشرسازمان آموزشی، علمی و فرهنگی سازمان ملل متحد (یونسکو) قرار داشت، اما با سعی وتلاش عناصر خردمند « نو روز » از طرف مجمع عمومی سازمان ملل متحد تصویب و رسمیت جهانی پیدا کرد، چنانچه درباره اهمیت نوروز در این نشست آمده است:

" نوروز برای بیش از ۳۰۰ میلیون نفر در سراسر جهان، آغاز سال نو است و بیش از سه هزار سال است که در مناطقی از بالکان، منطقه دریای سیاه، قفقاز، آسیای مرکزی و خاورمیانه و نقاط دیگری از جهان جشن گرفته می شود." و همچنان علاوه شده که: " نوروز تنها روزی در تقویم ها نیست، نوروز فرهنگی عمیق و ریشه دار است که با تمامی اداب و سنن خود هر سال امید، صلح و خوشبختی را برای میلیون ها انسان در سراسر کره خاک به ارمغان می آورد."

بنأ بر اساس بند ی ۱ و ۲ قطعنامه سازمان ملل متحد روز اول حمل / فروردین (۲۱ مارچ) هر سال به عنوان یکی از مناسبت های بین المللی در جهان که برای حفظ، توسعه و اشاعه فرهنگ و سنت های نو روزی کوشش میکنند رسمیت پیدا نمود که افتخار این روز بزرگ را برای مردم وطن عزیزمان افغانستان و از آن طریق برای مردمان وفرهنگ دوستان (ایران، تاجکستان ، ازبکستان، اندرابیجان، گرجستان، پاکستان، مناطق کرد نشین ایران و ترکیه، مناطقی از سوریه، لبنان، عراق، یوگوسلاویا، البانی ، مصر وسایر نقاطی از جهان که مردمانش برای آمد چنین روز مسرور میگردند) تبریک و تهنیت می گویم.

حالا که نو روز در تقویم جهانی نقش آفرینی دارد چه بهتر که در این امر مقدس بزرگان خانواده و از جمله پدرها و مادرها با مشارکت دیگر اعضای خانواده در تصمیم گیریهای مناسب، اعتماد، مسؤولیت پذیری، هم حسی و مشارکت را تقویت نمایند که بدون شک این حرکت جریان، ثبات خانواده را تقویت می نماید. زیرا نوروز دارای مراسم خاص و ویژه ایست که خانه تکانی و پاکیزه نمودن منزل و همچنان باز کردن سفره بنام هفت میوه، هفت سین و سمنک ، و همچنان شاد بودن، پایکوبی و زیارت رفتن و دعا خواستن از در بار پروردگار از یاد گار های آنست.

امروز و در میان مردم هفت میوه و هفت سین خیلی مورد استفاده دارد زیرا عدد هفت نزد تمام اقوام و ملل زبانها و مذاهب گوناگون عدد مبارک بشمار می آید، چنانچه هفت روز هفته، هفت گنبد افلاک، هفت وادی که نزد صوفیان و عرفا از تقدس و اعتبار خاصی بر خوردار است، وبنابر محاسبات فلکی از جانب منجمین نیز عدد هفت بخانه آمال و آرزو ها قلمداد میشود. چنانچه ابوریحان بیرونی غزنوی عالم بزرگ گفته بود که: « روز نوروز هر شخص در کنار خانه خویش از راه تبرک هفت صنف از غلات و گیاهان بر هفت استوانه بکارد و از روئیدن این غله جات بخوبی و بدی زراعت حاصل سالیانه پی می برد. »

آنچه که از نوروز مردم ما دارند یکی هم رفتن در اولین روز از « نو روز » به پای میله ها و همزمان در زیارتگاه ها است که در حقیقت روح را با دعا نمودن و تقاضای نیک بختی و طول عمر از بارگاه الهی ثقیل میدهند که میتوان بطور نمونه از میله گل سرخ مزار شریف و همچنان کارته سخی و شاه شهید نام برد که زیاد ترین مردم در آنجا ها تجمع میکنند و در چنین محلات توده ها به شادی می پردازند، و آغازگر " نیک زیستی و نیک اندیشی " میشوند که میتوان نیک اندیشی نیک زیستی را پایه و اساس زندگی انسان و جزء از تن و روان سالم بشر شمرد، زیرا زندگی بدون نیک زیستی و نیک اندیشی، آسایش نمی یابد و در نیک زیستی توأم با نیک اندیشی است که میتوان کار، استراحت، تفریح و ترقی و عبادت را به یک جامعه به ارمغان آورد . و بسیاری از جامعه شناسان بهزیستی و شادی را نه تنها در بعد اقتصادی بلکه در ابعاد سیاسی، فرهنگی و تربیتی تأثیرگذار میدانند و شاد زیستی و سرور را تاداب، پایه ، و اساس بسیاری از مسائل و نیروی محرکه خانواده و جامعه میدانند، زیرا خانواده ها هستند که میتوانند با تجلیل از « نو روز» همراه خود عشق، محبت، پویایی و پاکی را به ارمغان آورند، زیرا رئیسای فامیل هایی که در ایام نوروز با سازماندهی خود پویایی و تحرك را در اعضای خانواده ایجاد می نمایند. باعث میشود تا در وجود فرد فردی از خانواده تحرك و تغییر مثبت و نشاط مفرط ایجاد کنند، مثلاً خانواده که در ایام نو روز مصروف تغییر در محیط فیزیکی از جمله نظافت، رنگ آمیزی و تغییر دکوراسیون منزل و آپارتمان و... میباشند تأثیر بسیار مثبت و مؤثر در روحیات افراد خویش ایجاد میکنند.

بنأ از آنچه گفته آمدیم احساس میداریم که اداب، رسوم، سنتها و هویت مردمان سر زمین امروزی ما بنام افغانستان ریشه در فرهنگ عالی نیاکان داشته، که در دراز نای تاریخ و ایام عنعنات و فرهنگ ما را شکل داده است که میتوان گفت یکی از رسوم و عنعنات پسندیده و در حقیقت ارمغان آور شادی و سرور مردم غیور و فرهنگ دوست ماتجلیل از نو روز است و در مذهب نیز تذکار رفته که: « خداوند(ج) محبت خود را در شادی و سرور مردم می بیند».

بنأاً به قول بزرگان امور که نوروز نه تنها به عنوان يك فصل متغیر در طبیعت است بلکه خانواده را بر عشق و محبت، ارزشهای مشترك تشویق میکند. زیرا گسترش عشق و محبت در اعضای خانواده و مشارکت های جمعی خانواده با هدف مشخص می تواند ایجاد عشق و علاقه را در بین اعضای خانواده و اجتماع تقویت نماید، و با توجه به جایگاه زن در خانواده مسؤلیت این مهم بیش از پدر بر عهده مادر به عنوان يك الگوی همیشه حاضر در منزل است هنگامی که مادران خانواده انرژی خود را به صورت مؤثر و مثبت در این ایام به کار گیرند طبیعتاً خود الگویی است برای دیگر اعضای خانواده که بتوانند در رهگذر فصل بهار و نوروز زیبا تبلور عشق و محبت را دگر بار تجربه و احیا نمایند.

چه زیباست اگر در روز چون نوروز آنانی که در گذشته علیه تجلیل از نوروز و سنت و باور های مردم عمل زشت را انجام داده اند باید درین فصل به گذشته بنگرند تا ببینند چه کرده اند، آیا تحریم نوروز کار خوبی بوده است؟ و چه موفقیت های نصیب تحریک شان شده است، باید از تجربه گذشته برای رسیدن به موفقیت های آینده سود جست و تجدید نظر کرد، بدون شک رمز موفقیت هر انسان امید و تجدید در اعمال زشت است، بدون امید هر تلاش و کوشش نا پایدار و پویشی بی فرجام است. امید است که بشر را برای تلاش و زندگی و مبارزه با مشکلات آماده می سازد، امید واری خونی است که در رگهای زندگی جریان می یابد و به تعبیر ویکتور هوگو نویسنده فرانسوی « امید در زندگی بشر آنقدر اهمیت دارد که بال برای پرندگان » همه زنان و مردان بزرگ و موفق جهان با این نیروی والا و ارزشمند آشنا هستند و تمام پیروزیها و موفقیت های خویش را مدیون آن میدانند، امید پرتوی از اشعه نوریزدان است که اعماق تیره روح ما را فروغ تابناک خود روشن و دلهای سرد و افسرده را از حرارت شوق و عشق و نشاط گرمی می بخشد، چرخ های سنگین و زنگ زده زندگی بانیروی امید می چرخد، انگیزه تمام اعمالی که در زیر این گنبد نیلی رنگ صورت می گیرد امید و تغییر در اعمال ناپسند است.

شاید سوال بدارید که چرا زندگی بشر به امید روشن است؟ : زیرا امید محوری است که تمام اعمال و آرزوهای انسان پیرامون آن گردش می کند، امید غذای روح است، تا میتوانیم روح خود را با آن تغذیه کنیم و نگذاریم در هیچ مورد یاس و ناامیدی بر ما غلبه کند. چه بهتر که در چنین روزی چون نوروز تفنگ بدستان تجارب تلخ گذشته را بار دیگر بکار نگیرند، و اشتباهاتی که در گذشته رخ داده است، بار دیگر نباید رخ بدهد.

قدرتمندان نباید تفرقه و جدایی، یا یکپارچگی های کذایی و قلبی و غیر علمی را بار دیگر بین ملت ما ایجاد کنند، همه ما باید بدانیم همانطوریکه در گذشته مسئول اعمال خویش و جامعه و تاریخ خود

بوده ایم حالا هم هستیم، مهمترین چیزی که امروز مورد نیاز همه طبقات است، نحوه عینی و منطقی بینش و برداشتی است که باید از خود از ملت، از منطقه و جامعه و جهان خویش داشته باشیم، افکار خود محوری، اندیشه های بسته بندی شده خشک و استفاده از نام مقدس مذهب به منافع شخصی و گروهی خود چیزی نیست جز زائیده های یک کوتاه بینی و یک انجماد فکری که باعث تکرار اشتباهات تاریخی میشود.

چه میشود اگر در روز مقدس نوروز همه متخاصمین قدرت و جنگ در افغانستان بخاطر آرامش هم شهریارانشان با عقل سلیم، کشیدگی های ذات البینی خویشرا از راه تفاهم حل بدارند و از خود محوری بگذرند و تن به خواست و آرزو های مردم بدهند. اگر چه بعضی از گروه های متخاصم جنگ بر نو روز ایمان ندارند و بر ضدیت آن تیغ برداشته اند، چه میشود که فیصله های ملل متحد را بهانه قرار دهند و نوروز را که نه تنها به عنوان يك فصل متغیر در طبیعت است بلکه ویژه گی های تجلیل از نوروز خانواده را بر عشق و محبت، و ارزشهای مشترک تشویق میکند، در حالیکه نخبه گان امور بهتر میدانند که گسترش عشق و محبت در اعضای خانواده با هدف مشخص می تواند ایجاد عشق و علاقه را در بین اجتماع و جامعه تقویت نماید، و با توجه به جایگاه موثریت آن در جامعه و اجتماع دولت به عنوان يك الگو میتواند انرژی خود را به صورت مؤثر و مثبت در رهگذر فصل بهار و نوروز عشق و محبت را دگر بار به عوض خشونت و تاجر تجربه و احیا نمایند. (به امید چنین روزی)

بهار به شما بهار دلان که روح تان آئینه پر شکوه مهربانیست بار دیگر مبارک باد ./

* ۵ بندهای اجرایی این قطعنامه به شرح زیر هستند:

- ۱- شناسایی اول ماه حمل / فروردین (۲۱ مارچ) به عنوان روز بین المللی نوروز.
- ۲- استقبال از تلاش های کشورهای که نوروز را گرامی می دارند در جهت حفظ و توسعه فرهنگ و سنت های نوروزی.
- ۳- تشویق سایر کشورها به آگاه سازی در مورد نوروز و سازماندهی مراسمی در بزرگداشت نوروز به طریق مقتضی.
- ۴- درخواست از کشورهای که نوروز را گرامی می دارند برای پژوهش پیرامون تاریخ و سنت های نوروزی با هدف انتشار آگاهی در مورد میراث نوروز در میان جامعه بین المللی.
- ۵- دعوت از کشورهای علاقمند، نظام ملل متحد، کارگزاری های تخصصی ملل متحد بویژه یونسکو، صندوقها و برنامه های ملل متحد، سازمانهای بین المللی و منطقه ای و سازمان های غیر دولتی برای شرکت در مراسم نوروزی.

متن گزارش مجمع عمومی سازمان ملل را در مورد روز جهانی نوروز در لینک زیر بخوانید

<http://www.un.org/News/Press/docs/2010/ga10916.doc.htm>

